

9A:10

Oaktat fastighet varit ansluten till äldre av kommunen anlagd avloppsledning har fastighetsägaren ålagts skyldighet att genom engångsavgift bidra till kostnaderna för senare tillkommen allmän avloppsanläggning. Fastighetsägaren, som inte styrkt sitt påstående att fastighetens behov av vattenförsörjning med större fördel kunde tillgodoses genom fastighetens egen vattenanordning, har därjämte ålagts att bidra till kostnaderna för den allmänna vattenanläggningen.

B.H. ägde en fastighet. Fastigheten ligger i Skillinge tätort, som tidigare tillhörde Borrbys kommun men vid ändrad kommunindelning år 1969 överfördes till Simrishamns kommun.

Kommunen yrkade förpliktande för B.H. att utge anslutningsavgift för vatten och avlopp för fastigheten med 3.200 kr jämte ränta.

B.H. bestred yrkandet och anförde att fastigheten redan tidigare var ansluten till kommunens avloppsledningar samt att han inte önskade ansluta fastigheten till kommunens renvattenanläggning eftersom fastigheten hade egen brunn med friskt och välsmakande vatten som var bättre än det kommunen tillhandahöll.

B.H. efterkom inte Va-nämndens föreläggande att yttra sig vidare i målet.

Kommunen anförde: Före år 1969 fanns en allmän va-anläggning i Borrbys samhälle men däremot inte i Skillinge. I den senare orten fanns endast ett antal privata avloppsledningar. Kommunen hade möjligen anlagt någon ledning. Dessa avloppsledningar ledde till havet, där avloppsvattnet släpptes ut orenat. I Borrbys kommun gällande va-taxor och reglementen har aldrig tillämpats beträffande bebyggelsen i Skillinge och några va-avgifter har inte tagits ut av fastighetsägarna där före år 1972. I slutet av 1960-talet började kommunen utföra en allmän vatten- och avloppsanläggning i Skillinge. Denna drog en kostnad av ungefär fyra miljoner kr. Verksamhetsområde för anläggningen har fastslagit och förbindelsepunkt för fastigheten har upprättats på plats som B.H. fått kännedom om. B.H:s fastighet, som är avsedd för bostadsändamål, ligger i ett bostadsområde med ungefär 400 fastigheter och har behov av både vatten och avlopp. Detta behov kan inte med större fördel tillgodoses på annat sätt än genom anslutning till den allmänna va-anläggningen. Hälsovårdsnämnden har uppmanat alla fastighetsägare som har möjlighet därtill att ansluta sina fastigheter till den allmänna avloppsanläggningen, eftersom det är otillfredsställande att avloppsvatten släppes ut lågrenat eller orenat, när det finns tillgång till ett avloppsverk med höggradig rening. Fördelarna med anslutning jämväl till den allmänna renvattenanläggningen består i större trygghet beträffande vattentillgången och ökad bekvämlighet. Dessutom är merkostnaden för sådan anslutning endast 800 kr. - Även om B.H:s fastighet skulle kunna anses ha varit redan tidigare ansluten till en allmän anläggning är kommunen ändå berättigad till fordrad avgift. Avgiften tas ut generellt och utgör bidrag till kostnaderna för den anläggning som utfördes i slutet av 1960-talet och som består av helt nya ledningar jämte avloppsreningsverk. De inflytande avgifterna täcker endast hälften av kostnaderna för den nya anläggningen.

Va-nämnden yttrade:

Enligt kommunens va-taxa, som ingivits i målet, utgör engångsavgift för vatten- och avlopp 3 000 kr. Vid avgiftsskyldighet för endast ettdera ändamålet utgår enligt taxan avgift med 75 % av detta belopp.

I målet har inte gjorts gällande annat än att B.H:s fastighet i och för sig har behov av anordningar för både vattenförsörjning och avlopp.

Såvitt avser behovet av avloppsanordning har ej påståtts att detta behov kan med större fördel tillgodoses på annat sätt än genom kommunens anläggning. Jämlikt 9 § lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar är B.H. vid sådant förhållande skyldig att betala avgifter till kommunen i dess egenskap av huvudman för anläggningen.

Av utredningen i målet framgår att den engångsavgift för avlopp som kommunen fordrar av B.H. grundas på antagen va-taxa. Det är vidare upplyst att avgiften utgör bidrag till kostnaderna för den va-anläggning som kommunen under senare år låtit utföra för bebyggelsen i orten. På grund härav och då skyldighet för B.H. att betala avloppsavgift till kommunen i varje fall inträtt i och med att B.H. fått kännedom om läget för upprättad förbindelsepunkt för avlopp kan B.H. - alldeles oberoende av om hans fastighet tidigare varit kopplad till en av kommunen anlagd avloppsledning eller ej - inte undgå skyldighet att erlägga fordrad engångsavgift för avlopp.

Beträffande fastighetens behov av vattenförsörjning får anses att B.H:s talan innefattar påstående om att detta behov med större fördel tillgodoses genom fastighetens egen vattenanordning. Det ankommer på B.H. att styrka riktigheten av detta påstående men B.H. har, på sätt framgår av det förut anförda, undandragit sig att ens i någon mån medverka till utredningen i målet. Med hänsyn härtill och i betraktande av att fastigheten ligger inom tätbebyggt område får jämväl beträffande vattenförsörjningsbehovet antagas att detta inte kan med större fördel tillgodoses på annat sätt än genom den allmänna anläggningen. På grund härav och då B.H., enligt vad kommunen uppgivit, fått kännedom också om läget för upprättad förbindelsepunkt för renvattentillkoppling skall B.H. tillika betala fordrad engångsavgift för vatten.

Va-nämnden förpliktar B.H. att utge avgiften.

Beslut: 1975-02-11, BVA 13

Mål nr: VA 63/73

Rättsfall: RÅ 1964 ref 11